

U
C
E
N
I
C
I
E

Cum Poți Deveni Creștin De Succes

Gordon Lindsay

Alfa Omega Publishing

Publicată în original în limba engleză sub titlul:
How You May Become A Successful Christian
Christ For the Nations
P.O. Box 769000, Dallas TX 75376-9000
Copyright © by Gordon Lindsay

Tradusă și publicată cu permisiune.
Toate versetele sunt preluate din traducerea Cornilescu a Bibliei.

Traducere: Ionela Băloi
Corectură: Daniela Groza
Grafică copertă: Iulia Zarate Crihălmean
Tehnoredactare și adaptare grafică: Gabi Giulușan

Versiunea în limba română: Cum poți deveni un creștin de succes

Editura Alfa Omega Publishing
CP 1141, OP 8, Timișoara
300890, România
Tel/Fax: +(40) 256-284.912
E-mail: comenzi@alfaomega.tv
Comenzi on-line: www.alfaomega.tv/magazin

ISBN 978-973-1734-87-3

Capitolul 1

Cum poți deveni un creștin de succes

Ai făcut cea mai minunată decizie de a trăi pentru Hristos. Din această zi înainte, direcția și scopul vieții tale sunt schimbate. Cerul este destinația ta. Acum ești o persoană a destinului; atât timp cât stelele cerului strălucesc, atât timp cât Dumnezeu trăiește, vei trăi și tu.

Atunci când o persoană Îl acceptă pe Hristos, de obicei, aceasta are o dorință puternică de a fi un creștin adevărat. Întrebarea este: cum se poate face acest lucru? Este scopul acestei broșuri – să ajute noii convertiți în cel mai important pas al vieții lor.

Să devii creștin este cel mai mare lucru care se întâmplă în viața ta. Sunt multe bucurii și satisfacții care te așteaptă în timp ce experimentezi viața de creștin. Cu toate acestea, trebuie să fim foarte categorici; să fii creștin nu va fi ușor. Vor fi probleme, ispite și încercări la care nu te-ai așteptat să vină în drumul tău.

Hristos a promis că nu te va lăsa niciodată și nici nu te va părăsi. Amintește-ți, de asemenea, și acest lucru. Este un fapt dovedit. De aceea, stabilește-ți drumul înainte cu fermitate. Propune-ți să nu te mai întorci înapoi, și, indiferent de ce se va întâmpla, tu să mergi tot drumul cu Hristos. Cu această hotărâre îți vei atinge, cu siguranță, scopurile.

Un creștin nu privește niciodată înapoi

Isus a zis: „Oricine pune mâna pe plug, și se uită înapoi nu este destoinic pentru Împărăția lui Dumnezeu.” (Luca 9 : 62) Cu alte cuvinte, o persoană indecisă nu ajunge niciodată prea departe. În lupta dintre două opinii, cineva poate să își piardă puterea de inițiativă și va culege semințele propriei înfrângerii. Odată ce ai luat hotărârea pentru Hristos, este periculos să privești înapoi.

Privește doar la Hristos

Un creștin este acea persoană care și-a pus toată încrederea în Dumnezeu. Noii convertiți adesea eșuează să facă acest lucru. Adeseori, privesc spre oameni și când unii nu sunt așa cum se așteptau ei, aceștia sunt dezamăgiți. Trebuie să înțelegem de la început că ființele umane sunt supuse greșelilor. Petru, care era unul dintre cei mai apropiați prieteni și urmași ai Domnului Isus Hristos, a negat faptul că L-a cunoscut vreodată pe Hristos. Dacă ai fi fost martor atunci când Petru L-a negat pe Hristos, te-ai fi poticnit din această cauză? Unii și-au pierdut experiența cu Dumnezeu poticnindu-se de greșelile altora. Petru a făcut cea mai serioasă greșală pe care ar fi putut să o facă. Totuși, în timp, el a devenit unul dintre cei mai mari sfinți. Noi nu trebuie să ne ațintim privirile asupra oamenilor sau greșelilor lor. În schimb, trebuie să fim recunoscători că Dumnezeu este atât de iertător și îndelung răbdător.

De aceea, de la început ai credință deplină în Hristos. Deși s-ar putea ca oamenii să te dezamăgească, Hristos nu te va dezamăgi niciodată.

Devenind creștin, tu intri într-o cursă. Așa cum a zis apostolul Pavel: „Nu știți că cei ce alergă în locul de alergare, toți alergă, dar numai unul capătă premiul? Alergați, dar, în așa fel, ca să căpătați premiul!” (1 Corinteni 9 : 24)

Din nou, „Cursa nu este pentru cei rapizi, nici lupta pentru cei puternici”, ci pentru cei care sunt credincioși și se supun regulilor.

Stai pentru Hristos în mod public

Bineînțeles, există un timp potrivit pentru toate lucrurile; totuși, nu fi încet când vine vorba să îi lași pe alții să știe că ești creștin. În acest fel, încă de la început îți stabilești adevărata relație cu ei. Sunt șanse ca ei să te respecte pentru asta și, cel mai probabil, atunci când vor avea nevoie de ajutor spiritual, vor veni la tine.

Alătură-te unei biserici spirituale

Probabil că ți s-a mai spus, și este adevărat, că salvarea este mai mult decât alăturarea la o biserică. Mulți oameni care nu au fost niciodată convertiți sunt membri într-o biserică. Totuși, este important ca, după ce o persoană a luat hotărârea pentru Hristos, aceasta va trebui să înceapă să se alătore unei biserici spirituale și să participe la serviciile divine în mod regulat. Alătură-te altor creștini în purtarea sarcinii încă de la început. Folosește-ți influența pentru Hristos și pentru ceea ce este drept. De asemenea, fiecare creștin ar trebui să își facă partea lui slujind în cadrul bisericii, sprijinind pastorul în rugăciune și făcând orice Dumnezeu l-a chemat să facă.

Există un alt motiv important pentru alăturarea la o biserică. Oamenii sunt ca oile – fără apărare atunci când sunt lăsați singuri. Oile separate de turmă sunt supuse atacurilor din partea dușmanilor. Lupii sunt gata de pradă pentru oile rătăcite. Un tânăr convertit, în mod special, trebuie să stea în turmă. În cadrul bisericii el are o măsură de siguranță și protecție. Amintiți-vă ceea ce spune Biblia despre acest subiect: „Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie” (Evrei 10 : 25).

Botează-te

La prima ocazie ar trebui să te botezi în apă. Acesta nu este locul de discuta diferențele minore de opinie legate de metodele botezului în apă. Dumnezeu privește la inimă. Lucrul important este ca tu să fii botezat după ce te convertești. Botezul în apă este un act de ascultare. „Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.” (Marcu 16 : 16) Mai întâi vine credința. Dacă ai fost botezat când erai un copil sau înainte de convertire, acest botez nu contează. Biblia spune să ne pocăim și să fim botezați. Copiii nu se pot pocăi.

Botezul este un act de confesiune publică. Este o mărturie pentru lume că ești creștin, dar este, de asemenea, mai mult de atât. Este simbolic. Atunci când intri în apă, ești acoperit sau înmormântat, așa cum a fost și Hristos. Acest act semnifică moartea omului vechi și învierea spre o nouă viață.

Astăzi nu există un semn special sau o rușine ca să fi botezat. De fapt, unii consideră acest lucru ca fiind ceva la modă. Nu așa au stat lucrurile în zilele Bisericii Primare. În acele vremuri, un ofițer roman putea veni ca să noteze numele fiecărei persoane botezate. Adesea, proprietatea celor care deveneau creștini era confiscată, iar cetățenia le era luată. Unii erau închiși, iar alții și-au dat chiar și viețile pentru credința în Isus. În acele zile, să fi creștin însemna ceva. La fel de mult ar trebui să însemne și astăzi.

Capitolul 2

Câteva instrucțiuni importante pentru trăirea unei vieți creștine

Când un om intră într-o afacere, dacă dorește să ajungă de succes, acesta va dori să învețe tot ceea ce poate despre aceasta. Mulți creștini nu se deranjează să învețe regulile vieții. Isus a observat aceasta când a zis: „Căci fiii veacului acestuia, față de semenii lor, sunt mai înțelepți decât fiii luminii.” (Luca 16 : 8) El a vrut să spună că în problemele acestei lumi, oamenii erau capabili să fie oameni de afaceri și să dea dovadă de mai mult bun simț și discreție decât o făceau copiii lui Dumnezeu. Bineînțeles, în ceea ce privește lumea viitoare, cel mai sărac creștin este mai înțelept decât cel mai abil om de pe fața pământului.

Isus a spus că, dacă un om zidește un turn, el ar trebui înainte să se gândească la costuri și dacă are suficienți bani pentru a termina lucrarea. Creștinii ar trebui să folosească un bun simț al afacerii în toate lucrările lor.

„Căci, cine dintre voi, dacă vrea să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielilor, ca să vadă dacă are cu ce să-l sfârșească? Pentru ca nu cumva, după ce i-a pus temelială, să nu-l poată sfârși, și toți cei ce-l vor vedea să înceapă să râdă de el și să zică: „Omul acesta a început să zidească, și n-a putut isprăvi.” (Luca 14 : 28 – 30)

Începe o viață de rugăciune regulată

Dacă o persoană vrea să fie un creștin de succes, aceasta trebuie să folosească mijloacele pe care Dumnezeu le-a lăsat pentru acest scop. De exemplu, primul lucru pe care ar trebui să îl facă este să înceapă o viață de rugăciune regulată. Nu pot spune acest lucru destul de clar. Este incredibil să văd câte lucruri minunate poate face într-o viață un om sau o femeie care se roagă în mod regulat. Rugăciunea este mijlocul de a primi lucrurile de la Dumnezeu. Aici, de exemplu, este o promisiune dată de Isus:

„Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Căci oricine cere capătă; cine caută găsește; și celui ce bate i se deschide.” (Matei 7 : 7 – 8)

Observați puterea rugăciunii așa cum este prezentată de Isus în Marcu 11 : 22 – 24: „Isus a luat cuvântul și le-a zis: „Aveți credință în Dumnezeu! Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut. De aceea vă spun că orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.”

Probabil cel mai important sfat pe care vi-l dau este să faceți din rugăciune un obicei zilnic. În mod obișnuit, zilnic ar trebui să aduceți fiecare lucru important înaintea Domnului – activitățile voastre zilnice, finanțele, problemele, familia voastră, munca voastră, speranțele și cariera voastră. Dacă sunteți credincioși și faceți zilnic aceasta, veți vedea cum viața voastră se va desfășura conform tiparului pe care Dumnezeu l-a

intenționat pentru voi. Rețineți aceasta: Dumnezeu are un plan special pentru fiecare viață. Este cel mai bun plan posibil. S-ar putea să fi chemat în slujire, să fi misionar sau să intri în afaceri sau să fi soție casnică și o mamă. Voia lui Dumnezeu pentru tine este perfectă, dar trebuie să intri în voia Lui rugându-te.

Se pare că mulți creștini pierd darul cel mai bun al lui Dumnezeu. Adesea acest lucru este valabil și în căsnicie. Dacă o persoană nu se roagă cu toată convingerea, atunci s-ar putea să se căsătorească cu partenerul greșit. Drept consecință, întreaga sa viață ar putea fi afectată. Nu există loc pentru a te gândi a doua oară atunci când vine vorba de partenerul de viață.

Stabilește un timp regulat de rugăciune așa cum au făcut cei din Biserica Primară (Faptele Apostolilor 3 : 1). În acest fel te poți salva de multe greșeli.

De asemenea, una dintre cele mai importante sarcini pe care le poate face creștinul este să se roage pentru alții, pentru problemele și nevoile altora. Aceasta este o lucrare de mijlocire. Nu există o chemare mai mare decât cea a unui mijlocitor, iar această chemare este valabilă pentru toți. Este valabilă pentru tine! Dacă vrei să afli care este puterea rugăciunii de mijlocire, ai răspunsul în Ezechiel 22 : 30 – 31.

„Caut printre ei un om care să înalțe un zid și să stea în mijlocul spărturii înaintea Mea pentru țară, ca să n-o nimicesc; dar nu găsesc niciunul! Îmi voi vărsa urgia peste ei, îi voi nimici cu focul mâniei Mele și le voi întoarce faptele asupra capului lor, zice Domnul Dumnezeu.”

Cu alte cuvinte, Dumnezeu spune că El caută un om care să se roage pentru oameni ca aceștia să se întoarcă la Dumnezeu. Pentru că nu a găsit niciunul care să se roage, El i-a pedepsit și le-a distrus țara din cauza răutății lor.

Citește zilnic Biblia

Ca să înțelegi corect Biblia, trebuie să o studiezi cu ideea că Dumnezeu îți vorbește prin Cuvântul Lui cel sfânt. Acum știi autorul Bibliei – El este Tatăl tău ceresc – vei găsi mari încurajări și instrucțiuni pe paginile ei.

Este adevărat că sunt cărți în Biblie care sunt mai dificil de înțeles decât altele. Biblia este împărțită în două secțiuni: Vechiul Testament și Noul Testament. Vechiul Testament a fost scris înainte de nașterea lui Isus Hristos pe Pământ. Ne vorbește despre modul cum a lucrat Dumnezeu cu omul de-a lungul veacurilor. De asemenea, în multe locuri prevestește nașterea și moartea lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care va veni ca să salveze omenirea.

Noul Testament a fost scris după ce a trăit Hristos pe pământ, după ce a murit și a înviat din morți. Primele patru cărți ale Noului Testament (Matei, Marcu, Luca, Ioan) sunt numite Evangheliile și oferă relatarea vieții și misiunii lui Hristos pe Pământ. Fiecare creștin ar trebui să înceapă cu aceste cărți. Următoarea carte, numită Faptele Apostolilor, ne vorbește despre cum, după ce Hristos S-a înălțat la cer, urmașii sau ucenicii Lui au dus mai departe lucrarea Lui și au format începutul Bisericii. Cartea Faptele Apostolilor oferă modelul pentru Biserica creștină de azi. Marea parte a Noului Testament a fost scrisă pentru diferite biserici, orașe și țări de către apostolul Pavel, condus de Duhul

Sfânt. Instrucțiunile lui sunt la fel de valabile pentru noi astăzi așa cum erau pentru creștinii din Biserica Primară.

Citiți Noul Testament în întregime, capitol cu capitol. Noul Testament este ghidul vostru pentru viața de creștin.

După ce ați citit Noul Testament, puteți începe să citiți Vechiul Testament. Aici veți citi despre bărbați și femei care au slujit pe Dumnezeu și despre alții care nu au slujit și veți vedea cum a lucrat Dumnezeu cu ei. Cereți Domnului să vă lumineze și să vă facă să înțelegeți foarte clar Scriptura ca să puteți învăța lecțiile importante ale Vechiului Testament. Totuși, Noul Testament a fost scris special pentru noi – adevărații credincioși din Biserică – așa că veți găsi mare ajutor acolo. Este bine pentru un creștin să citească cel puțin trei capitole pe zi. Cereți pastorului vostru să înceapă un grup de studiu și să vă explice Scripturile. Va fi o experiență bogată pentru fiecare. Totuși, dacă aveți încă dificultăți în a cunoaște voia lui Dumnezeu, cereți Duhului Sfânt să vă conducă.

Fii credincios în dărnicia pentru Dumnezeu

Biblia ne spune despre Iacov; un om care a avut niște trăsături foarte neplăcute. Caracterul lui ticălos s-a dezvoltat tot mai mult până când, într-un final, Dumnezeu a venit în viața lui. Într-o zi, după ce a intrat în probleme serioase din cauza unei înșelătorii, a trebuit să plece de-acasă. În acea noapte Dumnezeu i-a dat o viziune a cerului. Viziunea i-a schimbat viața și chiar acolo el a făcut un jurământ lui Dumnezeu, și anume, că va fi credincios în a da a zecea parte (aceasta este zeciuiala) din tot ce are pentru Dumnezeu.

„Iacov a făcut o juruință și a zis: „Dacă va fi Dumnezeu cu mine și mă va păzi în timpul călătoriei pe care o fac, dacă-mi va da pâine să mănânc și haine să mă îmbrac și dacă mă voi întoarce în pace în casa tatălui meu, atunci Domnul va fi Dumnezeul meu; piatra aceasta, pe care am pus-o ca stâlp de aducere aminte, va fi casa lui Dumnezeu și îți voi da a zecea parte din tot ce-mi vei da.” (Geneza 28 : 20 – 22)

Este foarte trist când anumiți creștini de profesie devin atât de lacomi încât nu oferă zeciuială. Dumnezeu îi numește hoți și înșelători. Aceștia nu au înșelat și furat pe oameni, ci pe Dumnezeu.

„Se cade să înșele un om pe Dumnezeu cum Mă înșelați voi? Dar voi întrebați: „Cu ce Te-am înșelat?” Cu zeciuiele și darurile de mâncare. Sunteți blestemați câtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime! Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuiele, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazarile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.” (Maleahi 3 : 8 – 10)

Pe de altă parte, Dumnezeu a promis să toarne o binecuvântare specială celor ce sunt credincioși în dăruirea zeciuiei pentru El. Zeciuiala înseamnă să întoarcem lui Dumnezeu a zecea parte din tot ce câștigăm sau primim în salarii sau bunuri. Tot ce avem vine de la Dumnezeu. El ne cere să îi oferim cel puțin a zecea parte pentru lucrarea Sa.

Sprijinul pentru lucrarea lui Dumnezeu ar trebui să aibă întâietate. De fiecare dată când primești bani sau bunuri din munca ta sau din vânzări, Dumnezeu cere ca

întâi să Îi oferi Lui cel puțin a zecea parte din tot.

Nu omite responsabilitatea creștinilor față de misiunile din lume. Fiecare dintre noi avem o datorie față de cei care nu Îl cunosc pe Hristos. Hristos a zis: „Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură...” Poate că Dumnezeu te cheamă ca și misionar sau slujitor. Dacă nu, atunci ai o responsabilitate de a ajuta ca acest lucru să devină posibil pentru altcineva.

Capitolul 3

Problemele din viața unui creștin

Uneori, oamenii presupun că atunci când devin creștini, toate problemele lor vor fi rezolvate. Apoi, atunci când au încercări, aceștia sunt uimiți și luați prin surprindere. E adevărat că unele probleme sunt rezolvate de credința în Hristos – acelea care implică păcatul și consecințele lui. Problema păcatului este cea mai mare problemă, și prin Hristos este rezolvată o dată pentru totdeauna. Totuși, convertirea nu înlătură automat toate problemele din viață. Noul convertit are de-a face cu încercări și ispite. Să te aștepti la orice altceva înseamnă să ai de-a face cu dezamăgirea. În lume există un diavol, iar Scriptura declară: „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.” (1 Petru 5 : 8) Noi trebuie să ne opunem lui. Creștinismul L-a costat pe Hristos viața Lui pe cruce. Ar trebui ca și noi să ne așteptăm să plătim un preț. De fapt, Isus a zis celor care Îl urmează să ia în calcul prețul plătit, înainte ca să devină ucenicii Lui. Cu toate acestea, cu fiecare ispită, avem pregătit de Hristos și calea de a ieși din ea:

„Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.” (1 Corinteni 10 : 13)

Citiți povestea lui Pavel, în special lista cu lucrurile îndurate de el, așa cum ni se prezintă în 2 Corinteni 11 din Noul Testament. În final, el a putut să spună: „Domnul mă va izbăvi de orice lucru rău și mă va mântui, ca să intru în Împărăția Lui cerească. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.” (2 Timotei 4 : 18)

Făcând diferența între a comite un păcat și a trăi în păcat

Aceasta este ceva ce fiecare nou convertit ar trebui să știe. Este o mare diferență între comiterea unui păcat și trăirea în păcat ca și rezultat al căderii în ispită. Mulți din cei care tocmai L-au acceptat pe Hristos nu înțeleg acest lucru și, săvârșind un păcat, aceștia simt că totul este pierdut și sunt chiar gata să renunțe. Aceștia au făcut sincere decizii de a trăi pentru Hristos și erau siguri că nu vor cădea. Dintr-o dată, într-un moment rău, ispita a ieșit în calea lor și au făcut lucrul pe care nu se așteptau să îl facă. Apoi Satana ar putea să le șoptească în urechi că nu au fost niciodată salvați. S-ar putea să îi convingă până și să renunțe.

Într-adevăr, aceasta este ceea ce i-ar plăcea Satanei ca ei să facă, dar este exact ceea ce ei nu ar trebui să facă. Un nou convertit este ca un copil atunci când vine vorba de lucrurile spirituale, iar un copil trebuie să învețe mai întâi să meargă, înainte ca să învețe să alerge. Am menționat de Petru, ucenicul lui Hristos, care a comis odată un mare păcat. Acesta a mințit și chiar L-a renegat pe Hristos, dar Domnul l-a iertat. Mai apoi, Petru

a devenit un lider al apostolilor. Este important să ținem minte că, dacă ne mărturisim păcatele, Domnul ne va ierta de orice vină.

„Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire. Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuți. Dar, dacă cineva a păcătuțit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel Neprihănit.” (1 Ioan 1 : 9, 2 : 1).

Să trăiești voit în păcat este altceva. O persoană care alege să urmeze păcatul este într-o postură periculoasă. Negândirea la consecințele păcatului atunci când este comis îi face pe oameni să intre în întuneric și amăgire. Apostolul Ioan, cel care a scris cuvintele de mai sus, a dat un avertisment legat de omul care continuă să păcătuiască atunci când știe ce face. El a vorbit de cei ce erau vinovați de așa ceva ca fiind din cel rău, Satana.

„Cine păcătuiește este de la diavolul, căci diavolul păcătuiește de la început. Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului” (1 Ioan 3 : 8)

Omul care iubește păcatul și cu bună știință continuă în păcat este un copil de la diavolul. 1 Ioan 3 : 10 spune: „Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire (oricine nu se conformează vocii lui Dumnezeu în scopuri, gânduri și acțiuni) nu este de la Dumnezeu; nici cine nu iubește pe fratele său (aproapele său în Hristos, fratele de credință).” Acest lucru este ceva foarte diferit de comiterea unui păcat atunci când ești ispitit. Dacă ai păcătuțit, mărturisește-ți păcatul înaintea lui Dumnezeu, și apoi, acceptă iertarea Lui.

Toți vom face greșeli. Unele dintre ele sunt foarte rele. Cel mai important lucru este să nu facem nicio greșeală a inimii. Suferetele noastre trebuie să privească întotdeauna la Dumnezeu. Dragostea noastră trebuie să fie mai întâi pentru El.

Problema sentimentelor

În acest moment, există și alt lucru care trebuie menționat. Nu poți merge după cum simți. Sentimentele nu au nicio legătură cu mântuirea ta și se pot schimba de la o zi la alta. Mulți din cei care se convertesc presupun că bucuria și sentimentul de bine va dura la nesfârșit. Când vin ispitele și încercările, iar aceste sentimente dispar, aceștia pot să creadă că și-au pierdut mântuirea. Aceasta este o mare greșeală. Salvarea sau mântuirea noastră nu se bazează pe ceea ce simțim, ci pe lucrarea completă de la Calvar. Moartea lui Hristos face posibilă viața veșnică, dacă o acceptăm.

Ar fi bine dacă fiecare proaspăt convertit ar citi din nou, cu mare atenție, pilda semănătorului. Sunt patru categorii de oameni, iar efectele Cuvântului asupra fiecăreia sunt diferite. Isus a rostit pilda care se află în Matei 13 : 3 – 9. O explică în versetele de la 18 la 23.

„Ascultați, dar, ce înseamnă pilda semănătorului: Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum. Sămânța căzută în locuri stâncoase este cel ce aude Cuvântul și-l primește îndată cu bucurie; dar n-are rădăcină în el, ci ține până la o vreme (durează puțin); și, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se leapădă îndată de el (începe să nu-L mai dorească pe Cel care a dorit încredere și

ascultare). Sămânța căzută între spini este cel ce aude Cuvântul; dar îngrijorările veacului acestuia și înșelăciunea bogățiilor înecă acest Cuvânt, și ajunge neroditor. Iar sămânța căzută în pământ bun este cel ce aude Cuvântul și-l înțelege; el aduce rod: un grăunte dă o sută, altul șazeci, altul treizeci.” Ai citit cu atenție această pildă? Din care categorie faci tu parte? Alegerea este la tine.

Problema dezamăgirilor

Unul dintre cele mai importante lucruri pe care ar trebui să-l învețe un creștin este că ceea ce îi pare a fi o dezamăgire, mai târziu poate fi o binecuvântare. Este o mare greșeală să ai sentimente de amărăciune pentru că ceva în care ai pus suflet a eșuat sau pentru că cineva ți-a greșit. Nu încerca să faci ceva pentru a te răzbuna. Dumnezeu a zis să lăsăm asta în seama Lui. „Preaiubiților, nu vă răzbunați singuri; ci lăsați să se răzbune mânia lui Dumnezeu; căci este scris: <<Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti>>, zice Domnul.” (Romani 12 : 19). Tu, ca și creștin, trebuie să îți pui problemele în mâinile Lui și să nu încerci să te răzbuni întorcând rău pentru rău. Romani 12 : 12 – 18 spune: „Dacă este cu puțință, întrucat atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. Preaiubiților, nu vă răzbunați singuri; ci lăsați să se răzbune mânia lui Dumnezeu; căci este scris: <<Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti>>, zice Domnul.”

Câștigând soția sau soțul necredincios

Nu este ceva neobișnuit ca un membru al familiei să se convertească înainte ca celălalt să o facă. Adesea, cel nemântuit nu poate să înțeleagă pe deplin ceea ce se petrece în viața celui credincios. Deși s-ar putea ca membrul neconvertit să vorbească în mod negativ despre experiența celui convertit, creștinul trebuie să aibă răbdare, dragoste și înțelepciune. Scriptura ne spune: „Tot astfel, nevestelor, fiți supuse și voi bărbaților voștri (subordonați-vă lor, depindeți de ei); pentru ca, dacă unii nu ascultă Cuvântul, să fie câștigați fără cuvânt, prin purtarea nevestelor lor, când vă vor vedea felul vostru de trai: curat și în temere”. (1 Petru 3 : 1)

Se întâmplă adeseori ca cel nou convertit să pună presiune asupra partenerului pentru a se converti și el. Acest lucru ar putea duce la o atitudine de ostilitate sau opoziție. Cel mai bun mod de a câștiga un suflet nemântuit este să oferi o demonstrație a ceea ce Hristos a făcut în viața ta. Când celălalt va vedea că a avut loc o schimbare totală, atunci se va naște în inima lui o dorință de a avea o experiență similară.

Și, bineînțeles, creștinul ar trebui să se roage neîncetat pentru celălalt. Convertirea este mai mult decât convingerea umană. Este implicată o revelație supranaturală. Unul dintre cele mai citate versete din Biblie este: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.” (Matei 11 : 28) Cuvintele lui Isus din versetul precedent sunt foarte rar observate: „Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere” (versetul 27). Bărbații și femeile sunt convertiți pentru că Isus Hristos le-a descoperit pe

Tatăl. Acest lucru are loc prin mijlocire în rugăciune din partea copiilor lui Dumnezeu. Rugăciunea neîncetată ar trebui să precedă încercările de convingere.

Amintirile unui trecut rău

Mulți creștini sunt încărcăți de rușine când își amintesc de trecutul lor rău. Uneori, aproape că îi aduce în punctul de disperare. În acest moment, ei ar trebui să își amintească de sângele lui Isus Hristos care i-a curățit de orice păcat.

Este important să ne căim de păcatele noastre. Când ne căim de ele, putem înfrunta viața cu un proaspăt început. Uneori este greu să ne iertăm pe noi înșine, dar apostolul Pavel ne spune în Noul Testament să uităm lucrurile din trecut și să continuăm în ceea ce Dumnezeu ne-a chemat (Filipeni 3 : 14). Cel mai minunat lucru despre salvare este că Dumnezeu a promis să șteargă trecutul nostru și să nu Își mai amintească de el: „ ... căci le voi ierta nelegiuirea și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.” (Ieremia 31 : 34b)

Un lucru pe care ar trebui să-l facă cel nou convertit este restituirea, atunci când se poate. Zacheu, un colector de taxe, care L-a primit pe Hristos în casa lui, a zis: „Iată, Doamne, jumătate din avuția mea o dau săracilor; și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit.” (Luca 19 : 8)

Un alt motiv de încurajare pentru o astfel de persoană este că unii dintre cei mai răi păcătoși au devenit cei mai mari sfinți. Sf. Augustin, considerat unul dintre părinții care au condus Biserica Primară, a petrecut mulți ani din tinerețea lui trăind o viață imorală. Vedem numeroase exemple în Cuvânt de oameni care au fost mari păcătoși, dar care s-au căit de păcatele lor și L-au primit pe Hristos. Printre ei se numără femeia de la fântână (Ioan 4), Maria Magdalena (Luca 8 : 2), femeia prinsă în adulter (Ioan 8 : 3) și mulți alții.

Problema iertării

Unele persoane au suferit mult din cauză că alții au greșit față de ei. Când vin aceștia la Hristos, pot observa că sentimentul de amărăciune nu a părăsit în totalitate inima lor. Aceasta este o problemă serioasă. Isus, după ce a dat promisiunea că va răspunde rugăciunilor noastre, a zis: „Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri să vă ierte greșelile voastre. Dar, dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.” (Marcu 11: 25 – 26)

Trebuie să fim gata să iertăm în orice vreme. Isus a spus o pildă despre un om căruia i s-a iertat o datorie bănească. Pentru că nu avea cum să plătească, stăpânul său l-a iertat de toată datoria. Din nefericire, slujitorul nerecunoscător a ieșit afară și a aruncat în închisoare pe unul care îi datora lui o sumă de bani mult mai mică. În final, stăpânul slujitorului rău, auzind de nerecunoștința lui, l-a aruncat în închisoare până când va putea plăti toată datoria. Domnul Isus a folosit această pildă pentru a ne învăța despre nevoia de a ierta, spunând: „Tot așa vă va face și Tatăl Meu cel ceresc, dacă fiecare din

voi nu iartă din toată inima pe fratele său” (Matei 18 : 35).

Chiar dacă îi iertăm pe cei care ne-au greșit, s-ar putea să existe o schimbare în relația noastră față de ei. Dacă ne-au trădat încrederea, ar fi o judecată rea să permitem ca o situație similară să aibă loc, prin care cineva ar putea fi ispitit să repete greșeala.

Apoi, din nou, sunt acei care, din cauza ambiției, lăcomiei și egoismului comit mari greșeli împotriva noastră și apoi se justifică pe ei înșiși și răul pe care l-au făcut. „ Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l bisericii; și, dacă nu vrea să asculte nici de biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș.” (Matei 18 : 17)

Principiul important care trebuie menținut în toate cazurile este să nu permitem ca nicio rădăcină de amărăciune să crească în inima noastră. (Evrei 12 : 15) Din momentul în care este cerută iertarea, trebuie oferită liber, fără rețineri, chiar dacă persoana a păcătuit împotriva noastră de multe ori. Dumnezeu, de dragul lui Hristos, ne-a iertat nouă mult mai mult, iar noi trebuie să ne iertăm fratele.

Capitolul 4

Alegând tovărășia creștină

Fiecare dintre noi trebuie să ne intersectăm cu lumea în viața noastră de zi cu zi, fie cu vecinii noștri, fie la birou sau în alt loc. Când vine vorba de alegerea persoanelor cu care stăm și a locurilor în care mergem pentru a ne relaxa, stă în puterea noastră să hotărâm. Felul de oameni cu care cineva își petrece timpul este felul de persoană care va deveni mai târziu. Prietenii pe care îi alegi vor determina, într-o mare măsură, destinul tău. Dacă preferi și te bucuri de compania celor care sunt lumești și nu te bucuri să stai cu creștini, gradual vei deveni ca și ei. Acest lucru nu înseamnă că nu trebuie să fii prietenos cu toate persoanele cu care intri zilnic în contact. Chiar și Isus a cinat cu păcătoșii, dar El a făcut aceasta pentru a-i câștiga spre felul Lui de viață. Dacă vezi că ai libertatea de a-L mărturisi pe Hristos prietenilor tăi, atunci este un semn bun că îi duci în direcția ta și că nu ei te duc pe tine în direcția lor. Bineînțeles, niciodată nu trebuie să ai o atitudine de superioritate, ci ar trebui să îți amintești întotdeauna că și tu ești un păcătos, dar care a fost salvat prin harul și dragostea lui Dumnezeu.

Problema caracterului lumesc

Caracterul lumesc este un subiect pe care ar trebui să îl înțelegă fiecare nou convertit. Cu siguranță, Biblia vorbește împotriva conformării cu lumea. Iacov, unul din scriitorii Noului Testament, face o afirmație foarte puternică despre cei care se declară ca fiind ai lui Hristos și, totuși, trăiesc vieți lumești.

„Suflete precurvar! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmașie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu” (Iacov 4 : 4).

Iacov a comparat prietenia cu lumea cu adulterul spiritual. Cel care „vrea să fie prieten cu lumea, se face vrăjmaș cu Dumnezeu”. Niciun creștin nu dorește să fie precurvar. Totuși, apostolul spune că aceasta este ceea ce devin creștinii lumești. Pentru a înțelege ce înseamnă acest lucru, trebuie să ne amintim că Biblia ne învață că Biserica este Mireasa lui Hristos. Pavel spune în 2 Corinteni 11 : 2 că a prezentat lui Hristos noii săi convertiți ca „pe o fecioară curată”. De aceea, devotamentul creștinului aparține doar lui Hristos. Dacă își împarte atenția între Hristos și lume este considerat un adulter, un infidel în fața lui Dumnezeu.

Isus, în ultimele Sale cuvinte rostite ucenicilor Lui înainte de moartea Sa, a arătat diferența dintre poporul Său și lume. Isus a zis că lumea nu va aproba viața separată a creștinului de lume.

„Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentru că nu sunteți din lume și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea.” (Ioan 15 : 18 – 19)

Apostolul Ioan a avertizat creștinii să nu aibă dragoste față de lucrurile din

lume. Dacă face asta, dragostea Tatălui nu este în el.

„Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trec; dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.” (1 Ioan 2 : 15 – 17)

Aceasta înseamnă că un creștin ar trebui să se retragă cât de mult poate față de lume? Nu, ci ar trebui să facem exact invers. Vedem că Isus Hristos, exemplul nostru, a socializat foarte liber cu păcătoșii și oamenii din lume. Una dintre acuzațiile aduse împotriva Lui de către liderii religioși ai vremii era că Isus a mâncat cu păcătoșii (Matei 9 : 11). Dacă vrem să câștigăm pe cel pierdut, trebuie să mergem acolo unde sunt păcătoșii. Hristos era, adesea, cu păcătoșii, dar nu S-a făcut părtaș căilor lor. În prezența Lui, păcătoșii erau convingiți de păcatele lor și au privit la Isus pentru a-i ajuta să se lase de păcat și de viețile lor rele. Simon Petru, pescarul, a devenit atât de convins încât a plâns și a zis: „Când a văzut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus și I-a zis: <<Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos.>>” (Luca 5 : 8). Acesta era, de fapt, ultimul lucru pe care Petru îl dorea – ca Domul să plece de la el. Isus l-a reasigurat pe Petru, spunându-i: „Nu te teme; de acum încolo vei fi pescar de oameni.” (Luca 5 : 10)

Petru chiar a devenit un mare câștigător de suflete, dar pentru a putea face acest lucru, el nu s-a compromis niciodată și nici nu s-a întors la vechile sale obiceiuri. În epistola sa spune: „Ajunge, în adevăr, că în trecut ați făcut voia neamurilor și ați trăit în desfrânări, în pofte, în beții, în ospete, în chefuri și în slujiri idolești neîngăduite. De aceea se miră ei că nu alergați împreună cu ei la același potop de desfrâu și vă batjocoresc.” (1 Petru 4 : 3 – 4)

Refuzul nostru de a fi părtași răului din lume nu înseamnă că trebuie să ne retragem față de lume. Ar trebui să ne îmbrăcăm mereu cu bun gust și întotdeauna în limitele decenței. Apostolul Petru oferă sfaturi bune în această problemă, în 1 Petru 3 : 3 – 4. El explică faptul că adevărata frumusețe vine din inima omului și nu din hainele sau accesoriile pe care le poartă.

Ar trebui să ne amintim mereu că îmbrăcarea într-un stil sau altul nu va mântui pe nimeni. Doar moartea pe cruce a lui Hristos poate să facă acest lucru. Cu cât stilul de îmbrăcăminte este mai puțin evident, cu atât este mai bine. Dacă cineva este confuz și nu știe sigur ce să facă, este bine să aibă o discuție cu un pastor. 1 Corinteni 8 : 13 și 10 : 32 – 33 oferă sfaturi bune legate de acest subiect.

Capitolul 5

Importanța roadei Duhului Sfânt

Prin roadele lor îi veți cunoaște

După ce ești născut din nou, ar trebui să-L rogi pe Dumnezeu să te umple cu Duhul Său Cel Sfânt. Rezultatul Duhului Sfânt ar trebui să fie văzut în viața fiecărui creștin.

Isus ne-a învățat că ar trebui să judecăm caracterul unui om după roadele care vin din Duhul Sfânt, prezent în viața omului. El a adăugat că, în ziua judecății, mulți vor spune că au profețit și au avut daruri de vindecare sau chiar de înfăptuire a miracolelor și vor oferi acestea ca dovadă că sunt adevărați credincioși. Totuși, vor fi judecați ca lucrători ai nelegiuirii!

„Nu oricine-Mi zice: <<Doamne, Doamne!>> va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: <<Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?>> Atunci le voi spune curat: <<Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.>>” (Matei 7 : 21 – 23)

Atunci care este adevăratul test al celor care sunt cu adevărat urmași ai lui Hristos? Domnul nu ne lasă în îndoială. Adevăratul test este în roadele credinciosului.

„Păziți-vă de prorocii mincinoși! Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt niște lupi răpitori. Îi veți cunoaște după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini sau smochine din măcăciuni? Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele.” (Matei 7 : 15 – 17)

Înțelesul este clar. Chiar dacă un om ar putea să demonstreze că are daruri neobișnuite, el nu este creștin decât dacă manifestă și roada Duhului Sfânt. Cu aceasta apostolul Pavel este complet de-acord. În discuția legată de darurile Duhului Sfânt, după ce a urgentat credincioșii să dorească cele mai bune sau cele mai importante daruri, acesta a adăugat, de asemenea, că trebuie să caute roada Duhului Sfânt sau toate celelalte nu le vor fi de folos. „Umblați, dar, după darurile cele mai bune. Și vă voi arăta o cale nespus mai bună (cea mai înaltă și cea mai bună – dragostea) (1 Corinteni 12 :31). Apoi Pavel merge mai departe și vorbește despre darul cel mai de preț și despre manifestarea roadei Duhului Sfânt:

„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor. Și chiar dacă aș avea darul prorociei și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic. Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.” (1 Corinteni 13 : 1 – 3)

Darurile proorociei și înțelegerii tuturor misterelor nu este suficient fără dragoste

Faza prezicerii profeției, a predicției evenimentelor care vor avea loc în viitorul îndepărtat este probabil cea mai mare dovadă a Scripturilor, deși profeții au înțeles puțin din propriile profeții (1 Petru 1 : 10 – 12). Pavel scoate în evidență acest punct, spunând că dacă un profet înțelege toate profețiile și misterele și nu are dragoste, atunci acest lucru nu i-ar folosi la nimic.

Martirajul fără dragoste este zadarnic

În continuare, apostolul Pavel aduce în atenția noastră imaginea unui om care oferă toate bunurile lui pentru a hrăni pe cei săraci și care dorește chiar să sufere martirajul. Cu siguranță, cel care își dă viața pentru Evanghelie se află în topul listei de ucenici ai Domnului Isus Hristos. Când dușmanii Evangheliei l-au ucis pe Ștefan cu pietre, el a văzut într-o vedenie pe Hristos stând la dreapta lui Dumnezeu, ca și când Îl așteaptă să vină acasă. Ștefan a avut o așa dragoste față de dușmanii lui, încât s-a putut ruga: „Doamne, nu le ține în seamă (nu le socoti ca vină) păcatul acesta!” Și, după aceste vorbe, a adormit (în moarte).” (Faptele Apostolilor 7 : 60) Rugăciunea lui a fost, cu siguranță, ascultată. Saul, liderul care ținea hainele celor care l-au ucis pe Ștefan, a fost, mai târziu, convertit. După convertire, Dumnezeu i-a schimbat numele în Pavel. Pavel a devenit marele campion al credinței creștine.

Chiar și martirajul fără dragoste nu este suficient. Un comunist îndură, de asemenea, greutăți, este în pericol și își poate da viața pentru cauza lui. De ce face acest lucru? Nu datorită dragostei. Deși s-ar putea să fie diferite motive, în general este pentru că are o plângere împotriva umanității. Comunistul, în deziluzia lui, trăiește pentru ziua când el și colegii lui pot prelua puterea și pot stăpâni așa cum au făcut bolșevicii în Rusia. S-ar putea ca el să moară pentru cauza lui, dar motivul care îl inspiră nu este dragostea. În schimb, este vorba de tristul său interes.

Importanța dragostei

Apostolul Pavel, arătând importanța dragostei în viața fiecărui creștin, indiferent de cât este de mare, analizează și arată ce înseamnă dragostea. De fapt, în analiza lui, vedem că, așa cum sunt 9 roade diferite ale Duhului Sfânt, la fel sunt și 9 ingrediente în dragostea Divină. Să le studiem pe rând. Acestea sunt lucrurile de care Biserica de azi are nevoie disperată.

Răbdarea – Dragostea suferă îndelung

„Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate; dragostea nu pizmuiește;

dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul.” (1 Corinteni 13 : 4, 7)

Dragostea oferă omului puterea de a fi răbdător atunci când totul merge rău. Ne oferă puterea de a fi calmi și stăpâni pe noi înșine atunci când alții își pierd echilibrul sau pacea. Sunt oameni care au talente și abilități excepționale, dar lasă ca o situație neașteptată să vină și să îi panicheze. Singura cale de a reacționa este să „explodeze”, adică să se enerveze foarte tare.

Răbdarea este o calitate importantă a dragostei. Ia în considerare limitările și slăbiciunile umanității. Dragostea speră binele în fiecare om. Observați cum dragostea unei mame descoperă această calitate. Dacă fata sau băiatul ei greșește și toți ceilalți nu mai cred în el, mama va continua să se roage și să creadă. Foarte des rugăciunea ei este ascultată! Răbdarea este o calitate a dragostei Divine. Cât de mult avem nevoie de răbdare în Biserica de azi!

Bunătatea – Dragostea este plină de bunătate

Bunătatea este dragostea în acțiune. Oamenii buni nu-i vor răni pe alții în mod intenționat. Nu vor avea nicio plăcere în a face viața sau existența cuiva să fie foarte grea. Bunătatea îi va îndrepta pe oameni spre Hristos, Cel căruia îi slujești. Gândindu-se la nevoile altora, mai întâi va demonstra dragostea creștină. Amintește-ți că tu Îl reprezinți pe Hristos și trebuie să lucrezi întotdeauna ca oamenii să-L poată vedea pe Hristos în tine și să dorească să fie ca tine.

Facerea de bine – Dragostea nu pizmuiește

„dragostea nu pizmuiește (nu este invidioasă și nici geloasă) (1 Corinteni 13 : 4)

În aceste zile, oamenii acestei lumi par preocupați doar de ei înșiși. Este ușor să devii invidios pe ceea ce au alții și pe ceea ce pot ei să facă. Totuși, nu aceasta este voia lui Dumnezeu.

Dacă vecinii sau prietenii noștri muncesc din greu și sunt capabili să cumpere ceva nou pentru ei, noi nu trebuie să fim invidioși pentru ceea ce au. Fie că am putea sau nu să cumpărăm ce au ei, nu ar trebui să fim invidioși. Mai degrabă, ar trebui să fim bucuroși pentru ceea ce au ei. Dragostea nu are invidie, iar Scripturile spun că noi trebuie să ne iubim aproapele ca pe noi înșine. Hristos a spus că viața unui om nu stă în avuțiile lui.

Probabil că una dintre cele mai triste tendințe ale lumii de azi este lupta pentru succes. În domeniul spiritual este un pericol și mai mare. Unii doresc să fie cei mai buni predicatori sau cei mai buni cântăreți, sau cei mai cunoscuți membri ai bisericii din care fac parte. Adesea, creștinii observă în inimile lor că nu sunt cu adevărat fericiți să vadă că Dumnezeu lucrează în viețile altor oameni sau chiar în alte grupuri sau confesiuni. Aceștia cred că doar confesiunea sau biserica din care fac ei parte ar trebui să progreseze în lucrarea Domnului. Dragostea lui Hristos nu este geloasă pe binecuvântările altora. Romani 12 ne spune: „tot așa și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte, suntem mădulare unii altora. Iubiți-vă unii pe alții cu o

dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia.” (Romani 12 : 5, 10)

În anumite momente, Satana ne va ispiti ca să facem lucruri care nu sunt etice pentru a ne promova pe noi sau grupul nostru deasupra altora, fără ca noi să observăm, măcar, acest lucru. Ar trebui să ne verificăm în mod constant motivele. Ar trebui să ne amintim cuvintele Scripturii și să fim smeriți. Dacă ne greșește cineva sau ne dă la o parte, am putea fi tentați să ne descurajăm și să simțim că nu am primit nici măcar mulțumiri pentru munca noastră. Trebuie să ne amintim că nu avem voie să devenim invidioși sau geloși când alții par să primească mulțumiri, iar noi nu. Psalmul 75 : 6 – 7 spune: „Căci nici de la Răsărit, nici de la Apus, nici din pustiu nu vine înălțarea. Ci Dumnezeu este Cel ce judecă: El coboară pe unul, și înalță pe altul.” Este datoria noastră să ne amintim legea dragostei și să lăsăm ca Dumnezeu să se ocupe de recunoașterea meritelor noastre. Dumnezeu spune că am putea să primim aici răsplata dacă cerem acest lucru, dar nu vom mai primi nimic în cer. În ziua când ne va da Dumnezeu răsplata cerească, El va face mare pe cel blând, iar pe cei care cred că sunt mari, El îi va face să fie ultimii.

Țineți minte că dragostea este fără invidie și gelozie. Esența ei este puritate în tot ce gândim, spunem sau facem. Dacă spunem, gândim sau facem pentru ceilalți, atunci vom pune dragostea în acțiune și nu vom avea timp pentru invidie și gelozie.

Smerenie - Dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie

„ ... dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie.” Dumnezeu dorește să dea Bisericii Sale mai multă putere decât are aceasta în aceste vremuri. El a zis: „Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” (Faptele Apostolilor 1 : 8) Biserica are nevoie de putere dacă vrea să evanghelizeze lumea. Unul dintre cele mai mari obstacole în acest sens este că Dumnezeu poate găsi doar câțiva oameni în care se poate încrede. De multe ori un om, odată ce a câștigat influență, devine de nesuportat. Cursa pentru putere îl poate face să disprețuiască drepturile altora. Acesta uită că alții l-au ajutat ca să aibă succes, și, cel mai important dintre toate, că fără Dumnezeu el este un nimic. Mândria poate distruge tot ce este bun și decent într-un om.

Scriptura ne spune că nu ar trebui să ne lăudăm singuri: „Oricine se va înalța va fi smerit; și oricine se va smeri (va păstra o atitudine umilă despre el însuși) va fi înălțat (ridicat în rang)” Matei 23 : 12. De exemplu, dacă cineva are darul de a cânta, este foarte greșit pentru el să îi subestimeze pe cei care nu au același talent ca el.

Leacul pentru ambiția care nu este bună e dragostea Divină. Dragostea nu se laudă și nu se umflă de mândrie. Când a vrut Dumnezeu să scoată pe poporul Său din Egipt, El nu l-a ales pe ambițiosul de Core, care a căutat să conducă, ci pe Moise, cel mai blând om de pe Pământ. „Moise însă era un om foarte blând (bun și smerit), mai blând decât orice om de pe fața pământului.” (Numeri 12 : 3)

Moise fost un om care a întors dorința lui Dumnezeu de a ridica o nouă generație doar din sămânța lui (Exodul 32 : 9 – 10). Din cauza smereniei sale, Dumnezeu l-a ridicat și l-a făcut eliberatorul poporului Israel din țara Egiptului. Smerenia este una dintre cele mai frumoase calități pe care cineva le poate găsi într-un creștin.

Politețea – Dragostea nu se poartă necuviincios

„Dragostea nu se poartă necuviincios (fără bunele maniere).”

Dragostea se descoperă pe sine prin modelul și comportamentul ei. Ne referim

la politețea obișnuită – nu la ceea ce este numită eticheta modernă. Adevărata politețe merge dincolo de tradițiile și protocolul social. O femeie ar putea duce o carte de etichetă sub braț și, totuși, să nu respecte regulile de politețe prin tonul ei sâcâitor. Un soț ar putea avea o bună mărturie la biserică, dar acasă îi face soției viața greu de suportat din cauza zgârceniei când vine vorba de problemele financiare. Adevărata politețe are de-a face cu toate relațiile din viață. Va face un angajator să își trateze angajații așa cum și-ar dori și el să fie tratat. Politețea îi va face pe creștini să nu discute despre vina altora într-un spirit malițios.

Altruismul – Dragostea nu este egoistă

„Dragostea nu caută folosul său”.

Pavel, vorbind despre slujirea din zilele sale, a scris: „Ce-i drept, toți umblă după foloasele lor, și nu după ale lui Isus Hristos.” (Filipeni 2 : 21) Aceasta este tendința omului. Dragostea nu caută niciodată propriul interes. Ce schimbare ar avea loc astăzi în Biserică, dacă oamenii ar construi pentru Hristos și nu pentru ei. Același tip de dragoste îl avea Pavel, care a zis: „Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul (avantajul suprem, privilegiul prețios) nespus de mare al cunoașterii (recunoașterii și înțelegerii clare și depline) lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos” (Filipeni 3 : 8). Acesta este modul de dragoste de care avem nevoie astăzi în Biserică dacă vrem să vedem puterea darurilor Duhului Sfânt manifestate în felul în care ar trebui.

Calmul – Dragostea nu se mânia

„Dragostea nu se mânia” (1 Corinteni 13 : 5). Aici este un adevărat test prin care cineva poate afla dacă are adevărata dragoste în el. Pavel nu spune că cel care are dragoste nu va fi niciodată provocat. Chiar și Hristos era supărat uneori. O dată a luat un bici și a scos afară toți vânzătorii din templu (Ioan 2 : 15). Totuși, nimeni nu a manifestat dragoste la un nivel mai mare decât a făcut-o Domnul Isus.

Cel care are dragoste Divină nu se va putea supăra așa ușor. Unii creștini de profesie se luptă cu un temperament dificil, aceștia sunt teribil de sensibili și nu pot suporta ca cineva să le spună nicio vorbă mai grea. Un om care se mânia repede, adesea acuză pe celălalt pentru că și-a pierdut calmul – exact lucrul de care este el vinovat. Doar cel care își poate păstra cumpătul este stăpânul situației.

Dacă cineva este vreodată tentat să simtă că un temperament aprig nu este în detrimentul lucrării lui Dumnezeu, atunci ar trebui să studieze Iacov 1 : 20: „căci mânia omului nu lucrează neprihănirea lui Dumnezeu.”

Dragostea nu ține seama de greșeli

„Dragostea nu se gândește la rău.” (Nu acordă atenție unei greșeli), (1 Corinteni 13:5). Dragostea nu se gândește la rău. Este trist că unii oameni trăiesc într-o stare de

suspiciune constantă. Fiind ei înșiși șireți, sunt în mod obișnuit suspicioși față de alții pentru că se așteaptă ca aceștia să facă exact ce ar face ei.

Oamenii răspund în felul în care te aștepti tu ca să răspundă. Arată încredere în ei și, de obicei, vor căuta să mențină acea încredere. Bineînțeles că aceasta nu este întotdeauna adevărat. Sunt unii care vor trăda încrederea. Totuși, oamenii care au încredere în alții au rezultate mai bune.

Cu toate acestea, dacă cineva îți greșește, trebuie să fii gata să ierți acea persoană și să uiți răul făcut, la fel cum și Hristos te-a iertat pe tine.

Apostolul Petru L-a întrebat pe Hristos de câte ori ar trebui să iertăm un om. „De șapte ori?” Isus i-a răspuns: „Eu nu-ți zic până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.” (Matei 18 : 22)

Dragostea nu este fericită cu răul, ci este fericită când e vorba de adevăr

„Dragostea se bucură de adevăr” (1 Corinteni 13 : 6).

Există oameni care sunt foarte fericiți atunci când aud despre răul care se întâmplă altora. De fapt, se simt foarte fericiți când cineva cade, crezând că într-o oarecare măsură vor putea beneficia de eșecul acelei persoane. Totuși, adevărații creștini iubesc, nu se bucură de rău, ci se bucură de adevăr. Când David, din Vechiul Testament, a auzit de moartea dușmanului său, Saul, în loc să se bucure, s-a întristat și a zis:

Fala ta, Israele, zace ucisă pe dealurile tale! Cum au căzut vitejii! Nu spuneți lucrul acesta în Gat, nu răspândiți vestea aceasta în ulițele Ascalonului, ca să nu se bucure fetele filistenilor, ca să nu se laude fetele celor netăiați împrejur.” (2 Samuel 1 : 19 – 20)
Dacă vedem că cineva eșuează, nu trebuie să arătăm malițios cu degetul spre el sau să ne simțim superiori. Ar trebui să ne pară rău pentru acea persoană, să ne rugăm pentru ea și să încercăm în mod sincer să ajutăm, dacă este posibil. Când Hristos era pe Pământ, El nu a fost niciodată fericit de căderea vreunui om. El a dorit ca niciunul să nu piară. Trebuie să avem aceeași atitudine ca și Stăpânul nostru.

Rezumat

Cu întoarcerea unei puteri mai mari a Bisericii, trebuie să fie o evidență a sfințeniei și roadei Duhului. Improvizarea unor metode rele și ieftine pentru a atrage atenția, manifestarea senzaționalului ca și substitut pentru lucrarea darurilor Duhului Sfânt nu sunt un semn bun. Ambiția umană, când este necontrolată, poate duce la dezastre și poate aduce multă suferință. Să lăsăm dragostea Divină ca să curgă. Să lăsăm ca smerenia să fie spiritul în care ne împlinim misiunea pentru oameni. Apoi vom putea vedea creștinii înaintând în putere. Doar atunci darurile Duhului Sfânt se vor manifesta în puritatea și frumusețea lor. Doar atunci Biserica își va îndeplini responsabilitatea de a evangheliza lumea și de a fi gata pentru întoarcerea Mirelui, Isus Hristos.

Capitolul 6

Mărturisind pentru Hristos – Ce înseamnă să mărturisim?

Și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” (Faptele Apostolilor 1 : 8)

Mărturisirea înseamnă să spui altora ceea ce știi. Este atât privilegiul, cât și responsabilitatea fiecărui creștin de a spune altora despre Hristos. Ar trebui să spunem despre Hristos familiei noastre, rudelor și prietenilor, de fiecare dată când avem ocazia. Iată aici câteva sugestii care vă vor ajuta să mărturișiți.

Pregătește-ți inima rugându-te lui Dumnezeu. Duhul Sfânt al lui Dumnezeu are nevoie de o inimă predată Lui și care Îl iubește pe El. Înainte de a mărturisi cuiva, trebuie să te rogi și Duhul Sfânt va vorbi prin tine și îți va da cuvintele potrivite. Apoi, roagă-te ca Dumnezeu să lucreze și la inimile cărora le vorbești, ca aceștia nu doar să audă, ci și să înțeleagă și să-și deschidă inima pentru Hristos. Dumnezeu va merge înaintea ta și va pregăti persoana în timp ce îi vorbești.

Fără rugăciune vei fi fără putere! Cu cât vorbești mai mult cu Dumnezeu și te predai Lui, cu atât mai multă putere vei avea pentru a-L mărturisi. După ce L-ai rugat pe Dumnezeu ca să te ajute, mergi încrezător, știind că El te va conduce spre cei care sunt flămânzi spiritual.

Nu te certa. Salvarea este într-o Persoană – Isus Hristos. Să mărturisești înseamnă să-L prezinți pe Isus Hristos unei persoane. S-ar putea ca aceștia să-L cunoască, dar să nu-L cunoască în mod personal. O persoană devine creștin atunci când Îl acceptă pe Isus Hristos în duhul și în inima lui. Pe scurt, motivul pentru acceptarea lui Isus este așa cum urmează:

Dumnezeu, Singurul Dumnezeu adevărat, este Creatorul întregului Univers. El a creat omul ca să-i fie partener și prieten. Cu mult timp în urmă, Satana, cel rău, care a urât pe Dumnezeu și creația Lui, a venit la om și i-a zis că dacă o să-L părăsească pe Dumnezeu, va putea ajunge ca El – în cunoaștere și înțelepciune.

Așadar, omul s-a separat singur de Dumnezeu, prin propria alegere. Odată separat, omul a văzut că viața era goală și fără sens fără cea mai apropiată relație cu Divinitatea și, în loc să fie ca Dumnezeu, a ajuns o ființă decăzută. Nu mai putea să meargă și să vorbească cu Dumnezeu și, până în ziua de azi, istoria umanității este una de tristețe și dezamăgire, de când omul a ieșit din prezența Dumnezeului cel Atotputernic.

Totuși, cel mai teribil lucru dintre toate este că, atunci când corpul omului moare, sufletul său (separat de Dumnezeu) nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu unde este pace și bucurie mai presus de orice imaginație. Sufletul omului se va duce în împărăția Satanei (numită iad) unde este haos, ură și răutate.

Dumnezeu a iubit omenirea foarte mult și a pregătit un plan prin care omul să poată fi salvat de pedeapsa pentru separarea eternă de El. Și-a trimis Fiul Lui, pe Isus Hristos, în forma omului ca să experimenteze moartea și separarea de Dumnezeu, astfel încât să poată lua asupra Lui pedeapsa noastră. Acceptând sacrificiul lui Isus Hristos și

lăsând ca Duhul Lui să conducă în viața noastră, noi acceptăm planul de răscumpărare al lui Dumnezeu pentru om. Acceptând planul Lui, suntem restaurați și avem parte de mila și favoarea lui Dumnezeu.

Putem cunoaște prezența Duhului lui Dumnezeu chiar și aici pe pământ, iar când trupurile noastre vor muri, Dumnezeu ne va da un nou trup glorios. Apoi vom merge și vom trăi cu El pentru totdeauna.

Nu lăsa ca discuția ta să intre într-o dispută. Nu ești acolo ca să îți aperi religia, ci să Îl prezinți pe Hristos. De exemplu, dacă cineva te întreabă care este biserica cea mai bună, ar trebui să îi spui că există doar o singură Biserică adevărată și aceasta îi include pe credincioșii născuți din nou. Deși fiecare trebuie să meargă la biserică, nicio confesiune nu poate salva omul – doar credința și încrederea în Isus Hristos poate. Apoi întoarce conversația la Persoana Domnului Isus Hristos.

Prezentarea

Cuvântul lui Dumnezeu este „sabia” pe care o vei folosi pentru a-L prezenta pe Hristos și planul Său de mântuire. Te va ajuta să citești persoanei căreia vrei să-L mărturisești pe Hristos aceste cinci pasaje din Scriptură. Dacă este posibil, poartă o Biblie mică pe care o poți arăta.

„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” (Romani 3 : 23)

Acest prim pasaj prezintă o problemă comună tuturor. Din cauza acestei probleme avem fiecare nevoie de Isus Hristos. Citește acest pasaj. Omul trebuie să știe că este pierdut, înainte de a putea fi salvat. Toți (și eu și tu) am păcătuit. Ca să arăți ce este păcatul, folosește exemplul lui Isus. Întreabă persoana: „Suntem noi atât de dreți și credincioși cum este El?” Toți suntem lipsiți de slava lui Dumnezeu!

Întreabă persoana: „De câte păcate este nevoie ca cineva să devină un păcătos?” Încerci să arăți persoanei că toți sunt păcătoși și vinovați înaintea lui Dumnezeu.

„Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.” (Romani 6 : 23)

Arată imediat acest verset. Omul a văzut și a recunoscut că este un păcătos. Pune-l să citească Romani 6 : 23. Aici Biblia spune că vom primi o plată – ceva ce am câștigat pe drept. Care este plata? Persoana citește – moartea! Noi am câștigat-o. Spune-i că moartea este separarea spirituală de Dumnezeu.

Acum roagă-l să citească a doua parte, „... dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.” Aici Dumnezeu vorbește despre un dar, ceva ce nu putem câștiga. Întreabă persoana: „Poți câștiga un dar? Tot ce poți face e să accepți sau să refuzi darul. Care este darul? Viața veșnică! Această viață este printr-o (sau într-o) Persoană, Isus Hristos. Ca să ai darul lui Dumnezeu, trebuie să Îl ai pe Fiul Său, Isus Hristos.”

„Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviare” (Faptele Apostolilor 3 : 19). În timp ce prezinți acest pasaj, întreabă persoana: „Ce spune acest text că trebuie să facem ca să primim viața veșnică? Pocăința înseamnă să îți pară rău de păcatele tale și să te lași de ele.”

„Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul (puterea, privilegiul, autoritatea) să se facă copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1 : 12)

Tuturor celor care L-au acceptat pe Hristos, El le-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu. Aici Dumnezeu spune că trebuie să Îl primim pe Hristos pentru a putea deveni copiii Lui. Este scos în evidență faptul că nimic altceva nu ne face copii ai Săi, ci doar acceptarea Domnului Isus Hristos este cea care ne dă dreptul să ne facem copii ai lui Dumnezeu.

„Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.” (Apocalipsa 3 : 20)

Am spus că Dumnezeu ne oferă darul fără plată – viața veșnică, iar acest dar este în Persoana Domnului Isus Hristos. Pentru a primi darul lui Dumnezeu, trebuie să Îl primim pe Hristos. Dar cum Îl putem primi pe Isus? Ascultați cu atenție, pentru că în acest pasaj Isus vorbește special pentru voi! „Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el”. Acea ușă este ușa inimii tale. El stă acolo și bate. Isus bate la ușa inimii tale.

Spune-i persoanei căreia îi vorbești despre Isus că fiecare om are o voință liberă și trebuie să facă propriile decizii. În acest fel Îl poți primi pe Hristos. Isus nu va obliga pe nimeni niciodată ca să intre în viața lui. El stă la ușa vieții tale și așteaptă ca tu să-L lași să intre. El nu va intra cu forța. Acea ușă trebuie deschisă din interior; doar tu poți să faci acest lucru!

De exemplu, dacă eram un prieten de-al tău și băteam la ușa ta, ce ai spune? Ai spune: „Vino înăuntru!” Isus așteaptă ca tu să deschizi ușa și să-L inviți înăuntru.

Acesta este momentul crucial. În timp ce aștepti pentru un răspuns, roagă-te în tăcere. Dacă persoana spune: „Da, Îl las pe Isus în viața mea”, atunci pleacă-ți capul și roagă-te cu el în timp ce Îl roagă pe Isus să intre în viața lui. Apoi spune-i să mulțumească Domnului pentru darul vieții veșnice.

Dacă spune: „Nu, nu vreau acest lucru” sau „Nu, nu sunt încă pregătit”, spune-i că apreciezi că este sincer cu tine. Totuși, asigură-te că el știe ce face. Întreabă-l dacă realizează că, de fapt, Îl respinge pe Dumnezeu și darul vieții veșnice, refuzându-L pe Isus. Dacă înțelege, nu mai ai nimic de făcut. Nu te descuraja, dar încheie prezentarea lui Isus în acest mod:

„Nu ai nevoie de mine și nici de altcineva atunci când Îl rogi pe Isus să intre în viața ta. Singur, oriunde, poți să Îi ceri lui Hristos să intre în viața ta și să fii imediat salvat.” Ușor pune-ți mâna pe umărul lui. „Nu aștepta prea mult!” Încurajează-l să ia imediat decizia.

Spune: „Pleacă-ți capul împreună cu mine, ne vom ruga” și fără să te uiți în sus sau să aștepti, începe să te rogi și să ceri lui Dumnezeu să-i întărească inima și să-L facă pe Isus real pentru el.

Cel mai important, lasă ca Isus să strălucească prin viața ta. Lasă ca fața ta să radieze de bucuria mântuirii. Persoana va fi atrasă spre Hristos dacă Îl vede pe El în tine. Niciun fel de presiune nu-l va convinge dacă tu însuși nu ești dovada vie a puterii, milei și dragostei salvatoare a lui Hristos.

Viața creștină nu este cea mai ușoară, dar când Îl întâlnim pe Domnul, vom vedea că a meritat. Fie ca noi să luptăm lupta cea bună aici pe pământ până în ziua când

vom fi cu Domnul și Mântuitorul nostru, Isus Hristos.

Pași necesari pentru mântuire

1. RECUNOAȘTERE: „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” (Romani 3 : 23). „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!” (Luca 18 : 13). Trebuie să recunoști, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, că ești un păcătos.
2. POCĂINȚĂ: „ ... dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.” (Luca 13 : 3) „ Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele” (Faptele Apostolilor 3 : 19). Trebuie să vezi groaza păcatului și să te pocăiești.
3. MĂRTURISIRE: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.” (1 Ioan 1 : 9) „Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire” (Romani 10 : 10). Mărturisește-ți păcatele înaintea lui Dumnezeu.
4. RENUNȚĂ: „Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întorcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeuul nostru care nu obosește iertând.” (Isaia 55 : 7) Părerea de rău pentru păcat nu este îndeajuns. Trebuie să ne lăsăm de păcat o dată pentru totdeauna.
5. CREDE: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3 : 16) „Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.” (Romani 10 : 9) Crede în lucrarea completă a lui Hristos pe cruce.
6. PRIMEȘTE: „A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1 : 11, 12). Hristos trebuie primit în mod personal în inimă, prin credință, dacă vrei ca să ai parte de nașterea din nou.

Acum, dacă te vei ruga această rugăciune, te va ajuta să Îl primești pe Isus Hristos în sufletul și în viața ta:

Dragă Tată ceresc,
Îți mulțumesc că mă iubești,
Cer ca Fiul Tău, Isus, să vină în viața mea.
Știu că am păcătuit și Te-am întristat mult.
Îți cer ca să mă ierți de toate aceste păcate și să îmi cureți viața.
Ajută-mă ca să Te urmez pe Tine și învățăturile Tale.
Protejează-mă de Satana și de rău.
Învață-mă ca să Te pun pe Tine pe primul loc în toate gândurile și acțiunile mele.
Ajută-mă să-mi iubesc aproapele așa cum Tu m-ai iubit pe mine.
Și, Tată, arată-mi pas cu pas planul pe care L-ai pregătit pentru viața mea.
Îți ofer viața mea și pe mine însumi.

Te laud și te slăvesc, Domnul și Creatorul meu.
Îți voi mulțumi mereu pentru sacrificiul făcut de Fiul Tău pe cruce,
ca eu să pot avea viață veșnică cu Tine.
Ajută-mă să-i câștig și pe ceilalți pentru Hristos.
Aștept revenirea Ta pentru a mă lua în cer.
Vino curând, Doamne Isus, Amin.

CUM SĂ PRIMEȘTI BOTEZUL CU DUHUL SFÂNT?

1. Trebuie să fii născut din nou. Acest lucru înseamnă să ceri lui Isus să-ți ierte păcatele, iar tu să accepți iertarea lui Dumnezeu, știind că „toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” și „oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” (Romani 3 : 23, 10 : 9)
2. Dacă L-ai primit pe Hristos ca și Mântuitor al tău, Duhul Sfânt locuiește în tine. (Ioan 14 : 7; 1 Corinteni 3 : 16, 6 – 19)
3. Duhul Sfânt este o Persoană și va vorbi El Însuși dacă Îl vei lăsa.
4. Duhul Sfânt va folosi buzele tale, limba ta și vocea ta dacă Îl vei lăsa – la fel cum vorbești în limba română.
5. Atunci când ești plin de Duhul Sfânt, prin credință trebuie să începi vorbirea în limbi. Faptele Apostolilor 2 : 4 spune: „Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.”
6. Să-L primești pe Hristos ca și Mântuitor a necesitat un act de credință. Vindecarea rezultă dintr-un act de credință. Vorbirea în limbi necesită credință.
7. Când, prin credință, începi să vorbești în limbi, Duhul Sfânt Îți va da cuvintele pe care să le rostești. Aici intervine supranaturalul.
8. Fiecărui credincios i se poruncește să „fie plin de Duhul Sfânt”. (Efeseni 5 : 18) Chiar și Maria, mama lui Isus, și frații lui de sânge, Iacov, Iose, Simon și Iuda (Matei 13 : 55; Faptele Apostolilor 1 : 14) și ucenicii Lui au primit. (Faptele Apostolilor 2 : 4). Primirea Duhului Sfânt nu este o opțiune.
9. Odihnește-te. „Iată odihna...” (Isaia 28 : 12)
10. Duhul Sfânt este un dar. (Faptele Apostolilor 8 : 20; 2 : 38, 39; 11 : 27; Luca 11 : 13) Nu implori și nu lucrezi pentru un dar. Îl primești, pur și simplu.
11. Începe fiecare zi prin a te ruga în Duhul, pentru a te zidi spiritual pe tine – este ca și cum ți-ai încărcă bateriile spirituale. (1 Corinteni 14 : 4, 18)
12. Primește acum gloriificarea lui Isus în inima ta și vorbirea prin credință în limbi necunoscute în timp ce Duhul Sfânt din tine o să îți dea cuvintele necesare.

